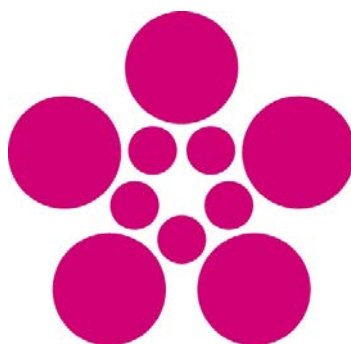

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Ekonomická fakulta

Státní závěrečná zkouška

studijní program: Ekonomika a management

studijní obor **Řízení a ekonomika podniku, verze 3**

navazující magisterské studium

Obsah

1. Důležité termíny, odevzdání diplomové práce	3
2. Výňatek ze studijního a zkušebního řádu JU	4
3. Výňatek z Opatření děkana č. 124/2017	6
4. Okruhy otázek k SZZ	8
Ekonomie	9
Řízení podniku II	13
Kvantitativní metody v ekonomii	18
Řízení změn	21

Důležité termíny

mezní termín zápočtů a zkoušek za LS	19. 6. 2020	
přihlášky ke státním závěrečným zkouškám	do 28. 2. 2020	
odevzdání diplomové práce	30. 4. 2020	
příprava na státní závěrečnou zkoušku	29. 6. – 10. 7. 2020	(2 týdny)
státní závěrečné zkoušky	13. 7. – 24. 7. 2020	
podzimní termín SZZ	říjen 2020	

Tiskopisy přihlášek ke státní závěrečné zkoušce jsou k dispozici na [www fakulty](http://www.fakulty) (sekce Studenti).

Odevzdání diplomové práce

Pro studenty všech studijních oborů navazujících magisterských studijních programů, kteří v akademickém roce 2019/2020 splní všechny podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky (studenti končících ročníků) a podali si ve stanoveném termínu (**nejpozději do 28. 2. 2020**) na studijním oddělení písemnou přihlášku ke státní závěrečné zkoušce konané podle harmonogramu v letním termínu (červenci) akademického roku 2019/2020 platí následující pokyny:

- ⇒ **diplomové práce** u oborů navazujících magisterských studijních programů musí být odevzdány vedoucímu práce v jednom vyhotovení **nejpozději do 30. 4. 2020**;
- ⇒ studenti všech oborů navazujících magisterských programů odevzdají na studijním oddělení **7x teze** diplomové práce **nejpozději do 30. 4. 2020**.

Student je povinen vložit elektronickou verzi své závěrečné práce do systému STAG v souladu s Opatřením rektora o zveřejňování disertačních, diplomových, bakalářských a rigorózních prací studentů JU R 156 z 8. 6. 2010 a čl. 19, odst. 15 Opatření děkana č. 124/2017, a to **nejpozději do 30. 4. 2020** u bakalářských a diplomových prací. Student, který nevloží ke stanovenému datu elektronickou verzi své závěrečné práce do STAGu, nebude připuštěn k její obhajobě.

Výňatek ze Studijního a zkušebního řádu Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Článek 27

1. Řádné ukončení studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu upravují § 45 a 46 zákona. Podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky upravuje § 53 zákona. Součástí státní závěrečné zkoušky v bakalářském studijním programu je zpravidla obhajoba bakalářské práce. Součástí státní závěrečné zkoušky v magisterském a navazujícím magisterském studijním programu je obhajoba diplomové práce.
2. Student může konat poslední část státní závěrečné zkoušky, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia a vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána.
3. Je-li státní závěrečná zkouška kromě obhajoby kvalifikační práce dále členěna na více částí, příslušnou část státní závěrečné zkoušky může student konat, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem počet kreditů odpovídající příslušné části studia, jež je touto částí státní závěrečné zkoušky ukončena, a řádně splnil všechny související povinnosti vyplývající ze studijního programu.
4. Student může konat obhajobu bakalářské nebo diplomové práce, pokud byla tato kvalifikační práce řádně odevzdána a zveřejněna v souladu s § 47b odst. 2 zákona.
5. Student, který v daném akademickém roce splnil všechny podmínky pro konání poslední části státní závěrečné zkoušky, musí tuto složit nejpozději v následujícím akademickém roce a současně v rámci maximální doby studia stanovené podle čl. 7 odst. 2. Nesplnění této podmínky je důvodem k ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. V případech hodných zvláštního zřetele může děkan na žádost studenta lhůtu pro složení státní závěrečné zkoušky prodloužit.
6. Dostavením se ke státní závěrečné zkoušce student prohlašuje, že je schopen zkoušku absolvovat. Odstoupí-li student od zkoušky po jejím začátku, poruší-li závažným způsobem pravidla zkoušky nebo nedostaví-li se bez řádné omluvy ke zkoušce v termínu, na který se přihlásil, je klasifikován známkou „nevyhověl/-a“ (4). O hodnocení výkonu studenta v ostatních případech rozhodne zkušební komise.
7. Státní závěrečná zkouška a její části se klasifikují známkami: „výborně“ (1), „velmi dobře“ (2), „dobře“ (3) a „nevyhověl/-a“ (4).
8. Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „výborně“ (1), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 1,5 a zároveň žádná ze známek nebyla horší než „velmi dobře“ (2). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „velmi dobře“ (2), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 2,5 a zároveň nejvýše dvě z jejích částí byly klasifikovány známkou „dobře“ (3) a žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „dobře“ (3), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je vyšší nebo rovný 2,5 a zároveň žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Je-li některá část státní závěrečné zkoušky hodnocena známkou „nevyhověl/-a“ (4), je celkový výsledek státní závěrečné zkoušky klasifikován známkou „nevyhověl(a)“ (4).

9. Státní závěrečnou zkoušku nebo její část, za předpokladu, že se člení na části, lze v případě neúspěchu jednou opakovat při splnění podmínek uvedených v odstavci 5.
10. Stanovení obsahu, formy, podmínek a organizačního zabezpečení konání státních závěrečných zkoušek včetně zadávání, vedení, odevzdávání, hodnocení a obhajob kvalifikačních prací upraví vnitřní norma fakulty, a to tak, aby byla přijata dostatečně účinná opatření zajišťující žádoucí úroveň kontroly studia a kvality kvalifikačních prací. Vnitřní norma fakulty stanoví také kvalifikační požadavky na osoby, které vedou kvalifikační práce a nejvyšší počet kvalifikačních prací, které může vést jedna osoba.
11. O průběhu státní závěrečné zkoušky se pořizuje písemný záznam. Hodnocení zkoušky se zaznamená rovněž do IS STAG.
12. Státní závěrečná zkouška je přezkoumatelná pouze po stránce procesní, nikoli po stránce obsahové nebo po stránce adekvátnosti hodnocení výkonu studenta. Klasifikace zkoušky je výsledkem hodnocení studenta, které náleží pouze zkušební komisi a nepodléhá dalšímu přezkumu.
13. Pro obhajoby kvalifikačních prací platí, že:
 - a. tatáž kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky jako bakalářská práce a zároveň jako diplomová práce pro udělení bakalářského a magisterského akademického titulu;
 - b. v případě souběžného nebo dalšího studia jedna kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky ve dvou nebo více různých studiích.

Článek 28

Absolvování studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu

1. Student absolvoval studium ve studijním programu, pokud získal ve skladbě předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia, vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána, a úspěšně vykonal státní závěrečnou zkoušku.
2. Celkové hodnocení studia vyjadřuje stupeň úspěšnosti studenta v průběhu celého studia a klasifikuje se stupni: „absolvoval/-a s vyznamenáním“, „absolvoval/-a“, nebo „neabsolvoval/-a“. Student absolvoval studium s vyznamenáním, jestliže dosáhl vážený studijní průměr za dobu celého studia nejvýše 1,50 a státní závěrečnou zkoušku vykonal s celkovým prospěchem „výborně“. Student je hodnocen stupněm „neabsolvoval/-a“, pokud v rámci lhůt podle čl. 7 odst. 2 a čl. 27 odst. 5 ani při opakování nesložil státní závěrečnou zkoušku.
3. Absolventům studia v bakalářském, magisterském nebo navazujícím magisterském studijním programu se přiznávají akademické tituly a vydávají doklady o řádném ukončení studia v souladu s § 45, 46, 47a, 55 a 57 zákona.

Výňatek z Opatření děkana č. 124/2017

O studiu v bakalářských a navazujících magisterských programech uskutečňovaných v českém jazyce

Část V.

Státní závěrečná zkouška a vysokoškolské kvalifikační práce

Článek 18

Státní závěrečná zkouška

- (1) Studium bakalářských a magisterských studijních programů na EF JU se ukončuje státní závěrečnou zkouškou. Dnem ukončení studia je den, kdy byla úspěšně vykonána její poslední část.
- (2) Postavení a průběh SZZ upravují zejména § 45 až 47, § 53 a § 55 zákona a čl. 27 SZŘ.
- (3) Ke státní závěrečné zkoušce je student povinen se závazně přihlásit v termínu stanoveném [harmonogramem](#) akademického roku. Přihlášky ke SZZ, termíny a pokyny k odevzdávání VŠKP jsou zveřejňovány formou sdělení děkana s dostatečným předstihem na webové stránce fakulty v sekci Studium – [Informace pro končící ročníky](#), stejně tak jako okruhy předmětů SZZ podle oborů a specializací pro daný akademický rok. Formuláře pro přihlášení ke SZZ jsou dostupné v sekci [Studijní předpisy a formuláře](#).
- (4) SZZ se skládá z obhajoby VŠKP a ústní zkoušky z předmětů stanovených studijním programem pro příslušný studijní program, resp. jeho obor. Klasifikuje se obhajoba VŠKP a každý předmět SZZ; konečnou klasifikaci obhajoby VŠKP na základě hodnocení vedoucího práce, oponenta a průběhu obhajoby a ústní zkoušky z jednotlivých předmětů SZZ stanoví zkušební komise.
- (5) Při opakování SZZ v případě neobhájené VŠKP student obhajuje přepracovanou VŠKP, nově hodnocenou vedoucím práce a oponentem. Pokud student nevyhověl při ústní zkoušce z jakéhokoliv předmětu SZZ, opakuje pouze tuto ústní zkoušku SZZ.
- (6) SZZ, popřípadě její část (obhajobu VŠKP nebo ústní zkoušku z předmětu SZZ či více předmětů SZZ), lze v případě neúspěchu jednou opakovat, a to při splnění podmínek uvedených v čl. 27 odst. 2 SZŘ, nejdříve však za 3 měsíce po neúspěšném prvním termínu SZZ.
- (7) Datum, čas a organizační zabezpečení SZZ je pro jednotlivé studenty zveřejněn nejpozději 5 dnů před termínem SZZ formou sdělení děkana na webových stránkách fakulty v sekci Studium – [Informace pro končící ročníky](#). Čas SZZ uvedený v harmonogramu je orientační, studenti se dostaví s předstihem minimálně 1 hodiny.
- (8) Na obhajobu VŠKP a SZZ z předepsaných předmětů studijního plánu je vymezeno studentovi bakalářského programu cca 60 minut, studentovi magisterského programu cca 45 – 60 minut v závislosti na počtu předmětů SZZ předepsaných studijním plánem.
- (9) Průběh SZZ je ze zákona veřejný. Za jeho řádnost, zejména pak za dodržení níže stanovených pravidel jako i za rovné podmínky pro jednotlivé studenty, a za řádnou protokolaci odpovídá předseda zkušební komise.
- (10) Přihlášený student, který se k SZZ nedostaví bez řádné omluvy, je v souladu s čl. 27 odst. 6 SZŘ hodnocen známkou „nevyhověl/-a“. Předseda komise zároveň do protokolu vyznačí, že se student nedostavil. Pro možnost omluvy platí čl. 7 odst. 2 přiměřeně. Omluva se v takovém případě adresuje děkanovi, ten též rozhoduje o její důvodnosti. Rozhodne-li děkan o důvodnosti omluvy, hledí se na studenta, jako kdyby přihlášen nebyl. Děkan v takovém případě zajistí, aby bylo do protokolu vyznačeno, že byl následně omluven, a to včetně jména a podpisu osoby,

- kteřá záznam provedla, jako i uvedení data, kdy se tak stalo. Další možnost vzniká omluvenému studentovi až na základě přihlášení k SZZ postupem podle odst. 3 pro další období.
- (11) Jestliže se student k SZZ dostaví, má se v souladu s čl. 27 odst. 6 SZŘ za to, že mu v jejím vykonání nebrání žádná relevantní důvody. Po zahájení SZZ se tak již nemůže domoci omluvy nebo následného anulování výsledku, a to ani ze zdravotních důvodů. Svým podpisem na prezenční listině stvrzuje, že byl o této skutečnosti poučen, a že neexistují žádné objektivní či subjektivní potíže, které by vykonání SZZ znemožňovaly.
 - (12) Během SZZ student přesně dodrží pokyny předsedy a ostatních členů komise. Pokud není dále stanoveno jinak či výslovně povoleno předsedou, je v průběhu ústního zkoušení jednotlivých předmětů SZZ nepřípustné
 - a) používat jakékoliv psané poznámky (výjimku tvoří příprava při SZZ bakalářského stupně studia dle odstavce 13 a vypracované odpovědi na otázky vedoucího a oponenta VŠKP) a tištěné materiály, včetně slovníků a příruček;
 - b) používat jakékoliv elektronické přístroje, včetně mobilních telefonů a jiných komunikačních přístrojů, přenosných PC všech typů; výjimkou je použití PC osobami se specifickými potřebami, které o to předem požádaly v rámci žádosti o modifikaci SZZ z důvodu svého znevýhodnění;
 - c) komunikovat s dalšími účastníky SZZ.
 - (13) V případě SZZ v rámci bakalářského studijního programu je průběh obhajoby bakalářské práce a SZZ dán následujícím postupem:
 - a) Student je uveden do zkušební místnosti a tajemníkem představen komisi.
 - b) Komise zadá studentovi otázky z jednotlivých předmětů SZZ a ponechá mu 15 minut času na přípravu.
 - c) Po přípravě předstupuje student před komisi a obhajuje bakalářskou práci (15 minut).
 - d) Po obhajobě bakalářské práce následuje zkoušení z jednotlivých předmětů SZZ, kdy student zodpoví připravené otázky (25 minut).
 - e) Závěrečnou fázi SZZ představuje hodnocení výkonů studenta komisí (neveřejná část) a seznámení studenta s výsledkem (5 minut).
 - (14) V případě SZZ v rámci navazujícího magisterského studijního programu je průběh obhajoby diplomové práce a SZZ dán následujícím postupem:
 - a) Student je uveden do zkušební místnosti a tajemníkem představen komisi.
 - b) Student obhajuje diplomovou práci (bez přípravy – 15 minut).
 - c) Následuje zkoušení z jednotlivých předmětů SZZ (bez přípravy - 20 – 30 minut).
 - d) Závěrečnou fázi SZZ představuje hodnocení výkonů studenta komisí (neveřejná část) a seznámení studenta s výsledkem (5 minut).
 - (15) Má-li student k zahájení nebo průběhu SZZ námitky, je nutné, aby je uplatnil bezprostředně po vykonání SZZ u zkušební komise jmenované pro SZZ. Předseda zkušební komise nebo jím pověřený člen námitky zaznamená do protokolu a předloží je k podpisu studentovi. Svým podpisem student stvrzuje, že obsah zápisu odpovídá jím uplatněným námitkám. Předseda zkušební komise nebo jím pověřený člen pod podepsané námitky zaznamená vyjádření komise k nim, a to zejména relevantní okolnosti namítaných skutečností. Při nedostatku místa lze vložit do protokolu samostatný list, na který musí být v protokolu odkázáno. K pozdějším námitkám studenta nebude přihlíženo. Děkan přezkoumá námitky do 14 dnů od obdržení protokolu, v němž jsou obsaženy; předtím může požádat předsedu komise nebo studenta o doplnění informací. Dojde-li děkan k závěru, že namítané skutečnosti měly nebo mohly mít vliv na výsledek SZZ, rozhodne o jejím anulování, resp. o anulování části SZZ, a o zařazení studenta na nejbližší vyhlášený termín obsahově odpovídající SZZ, resp. části SZZ, jež byla anulována. V opačném případě, resp. ve zbývající části, rozhodne o potvrzení výsledku SZZ, a to též, namítá-li student zdravotní nebo obdobné důvody (srov. odstavec 11). Rozhodnutí děkana je konečné.

Okruhy otázek k SZZ

Předměty SZZ:

1. Ekonomie
2. Řízení podniku II
3. Kvantitativní metody v ekonomii
4. Řízení změn

OKRUHY PRO SZZ – NAVAZUJÍCÍ MAGISTERSKÉ STUDIUM

studijní obor: ŘÍZENÍ A EKONOMIKA PODNIKU

POVINNÉ PŘEDMĚTY

Předmět SZZ: Ekonomie (KEN/SZEK)

(KEN - MIE2N/KMI2N Mikroekonomie 2, KEN - MAE2N/KMA2N Makroekonomie 2)

Navazující magisterský studijní program N6208

Studijní obor: Řízení a ekonomika podniku

1. CHOVÁNÍ A ROZHODOVÁNÍ SPOTŘEBITELE

Model chování spotřebitele, dokonalé substituty, dokonalé komplementy, nežádoucí statky, neutrální statky, nasycení, rozpočtové omezení spotřebitele. PCC, ICC, Engelova křivka. Substituční efekt, důchodový efekt, Slutského rovnice.

2. PRODUKCE

Popis technologických omezení. Produkční funkce v krátkém období. Produkční funkce v dlouhém období, technická míra substituce, nákladové optimum.

3. CHOVÁNÍ FIRMY – ANALÝZA NÁKLADŮ, PŘÍJMU A ZISKU FIRMY

Náklady firmy, vztah mezi krátkodobými a dlouhodobými náklady, obalová křivka, minimalizace nákladů, Optimální velikost závodu. Vliv změny cen vstupů na náklady firmy. Příjmy firmy celkové, průměrné a mezní v různých tržních strukturách.

4. FIRMA V POSTAVENÍ DOKONALÉ KONKURENCE,

Volba výstupu dokonale konkurenční firmou. Výstup, nabídka v krátkém a dlouhém období, efektivnost.

5. ROZHODOVÁNÍ MONOPOLISTICKÉ FIRMY O VÝSTUPU A CENĚ,

Firma v monopolistické konkurenci v krátkém období. Rovnováha v dlouhém období. Chamberlainův model. Efektivnost monopolistické konkurence.

6. OPTIMÁLNÍ VÝSTUP FIRMY V PODMÍNKÁCH OLIGOPOLU

Duopol, Cournotův oligopol, Stackelbergův model. Teorie her, věžňovo dilema,

výplatní matice.

7. OPTIMÁLNÍ VÝSTUP FIRMY V PODMÍNKÁCH MONOPOLU

Volba optimálního výstupu monopolu. Stanovení ceny monopolem. Náklady mrtvé váhy. Monopolní zisk. Cenová diskriminace.

8. VŠEOBECNÁ ROVNOVÁHA

Efektivnost, Edgeworthův diagram, efektivní alokace. Efektivnost ve výrobě. Směna, efektivnost směny. Výrobně spotřební efektivnost. Dosahování všeobecné rovnováhy.

9. TRH VÝROBNÍCH FAKTORŮ – TRH PRÁCE

Volba optimálního poptávaného množství práce v krátkém a dlouhém období. Rozklad substitučního a důchodového efektu u individuální nabídky práce.

10. TRH VÝROBNÍCH FAKTORŮ - TRH KAPITÁLU

Investiční rozhodování. Reakční křivky. Investiční rozhodování v kontextu rizika.

11. EKONOMIE RIZIKA A NEJISTOTY

Ekonomické chování za rizika a nejistoty. Formy redukce rizik, riziko a poptávka. Nástroje a postupy při rozhodování v podmínkách nejistoty.

12. TRŽNÍ SELHÁNÍ A MIKROEKONOMICKÁ POLITIKA STÁTU

Institucionální rámec ekonomiky, mikroekonomická politika zaměřená na překonání tržních selhání. Externality a podmínky efektivnosti. Veřejné statky a efektivnost, optimální množství veřejného statku. Asymetrická informace, morální hazard.

13. MAKROEKONOMICKÁ ROVNOVÁHA V TŘÍSEKTOROVÉM A ČTYŘSEKTOROVÉM MODELU EKONOMIKY

Určení rovnovážné úrovně výstupu v třísektorovém modelu ekonomiky. Určení rovnovážné úrovně výstupu v čtyřsektorovém modelu ekonomiky. Úniky z výdajového proudu. Výdajové multiplifikátory a multiplikační efekty.

14. MAKROEKONOMICKÁ INVESTIČNÍ FUNKCE

Makroekonomická investiční funkce, makroekonomická investiční poptávka.

15. KŘIVKA IS

Křivka IS - význam křivky IS, charakteristika IS funkce, determinanty IS funkce, IS funkce v keynesiánském a monetaristickém přístupu. Parametr citlivosti investic na

úrokovou míru. Faktory ovlivňující parametr b .

16. KŘIVKA LM

Křivka LM - význam křivky LM, rovnováha na trhu peněz, charakteristika a odvození křivky LM, determinanty LM funkce.

17. MODEL IS-LM A JEHO FORMALIZACE

Současná rovnováha na trhu finálních statků a na trhu peněz. Model IS – LM. Algebraické a grafické odvození, hlavní determinanty, nerovnováhy v modelu IS-LM a jejich vyrovnání.

18. AKOMODAČNÍ POLITIKA

Fiskální politika a její účinky v modelu IS-LM. Monetární politika a její účinky v modelu IS-LM. Transmisní mechanismus.

19. SPOTŘEBA A SPOTŘEBNÍ FUNKCE

Makroekonomická spotřební funkce. Teorie životního cyklu. Teorie permanentního důchodu. Spotřeba – empirie.

20. INVESTICE DO FIXNÍHO KAPITÁLU, DO BYTOVÉ VÝSTAVBY A DO ZÁSOB.

Investice do fixního kapitálu. Žádoucí kapitálová zásoba. Nájemný náklad kapitálu. Přizpůsobení kapitálové zásoby. Akcelerační model. Investice do bytové výstavby. q -teorie investic. Investice do zásob. Zásoby v hospodářském cyklu.

21. OTEVŘENÁ EKONOMIKA, MOBILITA KAPITÁLU

Teorie měnového kurzu. Úrokový diferenciál. Mobilita kapitálu.

22. MODEL IS – LM – BP

Platební bilance a křivka BP. Analýza modelu IS-LM-BP. Dokonalá kapitálová mobilita v podmínkách pevných a pružných měnových kurzů a účinky fiskální a monetární politiky. Politika „ožebrač bližního svého“.

23. HOSPODÁŘSKÝ RŮST A ROZVOJ

Neoklasický model růstu. Teorie endogenního růstu a ekonomie strany nabídky. Nová ekonomie. Kolísání výstupu, hospodářské cykly, teorie reálných hospodářských cyklů, mechanismus šíření. Ekonomický rozvoj – podstata a měření.

24. AGREGÁTNÍ NABÍDKA

Agregátní nabídka v krátkém a dlouhém období. Odvození křivky agregátní nabídky.

Poloha, sklon a body ležící mimo křivku agregátní nabídky. Klasická a keynesiánská křivka agregátní nabídky. Ovlivňování agregátní nabídky. Klasický model trhu práce. Rozšíření AS o inflaci a očekávání.

25. AGREGÁTNÍ POPTÁVKA

Odvození křivky agregátní poptávky. Rovnice křivky agregátní poptávky. Poloha, sklon a body ležící mimo křivku agregátní poptávky. Vertikální křivka agregátní poptávky. Ovlivňování agregátní poptávky.

26. TEORIE DRŽBY PENĚŽ, NABÍDKA PENĚŽ

Poptávka po penězích. Základní vlastnosti poptávky po penězích. Kvantitativní teorie peněz. Neutralita peněz. Teorie držby peněz. Nabídka peněz. Peněžní báze. Peněžní multiplikátory.

27. NEZAMĚSTNANOST, INFLACE, ROZPOČTOVÉ DEFICITY A VÝSTUP

Mzdová strnulost. Lucasova křivka agregátní nabídky. Výstup, nezaměstnanost a inflace – očekávání a přizpůsobení. Phillipsova křivka, Okunův zákon. Náklady spojené s nezaměstnaností a inflací. Léčení inflace.

Literatura:

HLADKÝ Jan a Ivana LEITMANOVÁ. *Mikroekonomie II*. České Budějovice, ZF JU, 2000. ISBN 80-7040-466-3.

HOŘEJŠÍ Bronislava et al. *Mikroekonomie*. dotisk 5. aktualizovaného vydání Praha: Management Press, 2010. ISBN 978-80-7261-218-5.

HOLMAN Robert. *Mikroekonomie: středně pokročilý kurz*. 2. aktualiz. vyd. Praha: C.H. Beck, 2007. xvi, ISBN 978-80-7179-862-0.

SOBEL, Russell S. *Understanding microeconomics*. 12th ed. Mason: South-Western / Cengage Learning, 2009, xxii, 504 s. ISBN 9780324583892.

PINDYCK, Robert S a Daniel L RUBINFELD. *Microeconomics*. 7th ed.,. Upper Saddle River: Pearson Prentice Hall, c2009, xxxii, 736 s. ISBN 9780132080231.

FALTOVÁ LEITMANOVÁ, I, HLADKÝ, J. *Makroekonomie II*. České Budějovice, ZF JU, 2005. ISBN 80-7040-772-7.

DORNBUSCH, Rudiger, FISCHER, Stanley a STARTZ, Richard. *Macroeconomics*. 10th ed.

Boston: McGraw-Hill/Irwin, 2008. xxii, ISBN 978-0-07-312811-5.

HOLMAN, Robert. *Makroekonomie: středně pokročilý kurz*. 2. vyd. Praha: C.H. Beck, 2010. xiv, Beckovy ekonomické učebnice. ISBN 978-80-7179-861-3.

MACH, Miloš. *Makroekonomie II pro magisterské (inženýrské) studium*. Část 1, 2. 3. vyd. Slaný: Melandrium, 2001. ISBN 80-86175-18-9.

SOUKUP, Jindřich et al. *Makroekonomie: moderní přístup*. Vyd. 1. Praha: Management Press 2007, 514 s. ISBN 978-80-7261-174-4.

Předmět SZZ: Řízení podniku II (KŘE/SZMP2), verze 3

(KŘE – SMAN/KSMAN Strategický management, KŘE – PMAN/KPMAN Procesní management, KŘE - MAN2/QMAN2 Management 2)

Navazující magisterský studijní program N6208

Studijní obor: Řízení a ekonomika podniku

1. MEZINÁRODNÍ DIMENZE MANAGEMENTU A MANAGEMENT KORPORACÍ

Řízení nadnárodních organizací, interkulturální prostředí. Celosvětový komparativní management. Organizační kultura a výkonnost firmy, kritické faktory v řízení firem. Internacionalizace řízení a management v oblasti mobility manažerů. Multikulturální komunikace. Podniky a organizace 21. století, charakteristiky úspěšnosti. Management korporací, včetně evropských společností, evropských hospodářských zájmových sdružení a evropských družstevních společností.

2. ŽIVOTNÍ CYKLUS ORGANIZACÍ

Vývoj životního cyklu organizace, faktory ovlivňující vývoj organizace, etapy životního cyklu dle Millera a Friesena, model životního cyklu dle L. Greinera. Využití znalostí životního cyklu v managementu. Strategie rozhodování v životním cyklu, v podnikatelském prostředí a ovlivňování vývoje organizace.

3. PODNIKATELSKÁ SESKUPENÍ

Podnikatelská seskupení. Koordinace, koncepční řízení a prosazování zájmů jednotné koncepce a politiky podnikatelského seskupení. Ovlivňování, ovládání a řízení podnikatelských seskupení, koncern, koncernové závody.

4. SÍŤOVÉ ORGANIZAČNÍ STRUKTURY

Organizační strategie a architektura, volný trh a mezi organizační vztahy, tvorba podnikatelských síťových organizačních struktur. Proces zapojování do mezinárodních a nadnárodních společenství, sítě spolupráce.

5. STRATEGICKÉ ALIANCE A DYNAMIKA ŘÍZENÍ

Strategické aliance, jejich typologie. Outsourcing, offshoring, aliance, fúze, akvizice. Slabé a silné stránky aliancí, klíčové faktory úspěchu strategických aliancí.

6. KRIZOVÝ MANAGEMENT

Metody krizového managementu, role krizového manažera, analýza a typy rizik. Krizové plány. Krizová matice, stanovení a realizace krizových strategií.

7. SPOLEČENSKÁ A SOCIÁLNÍ ODPOVĚDNOST

Společenská a sociální odpovědnost. Principy a nástroje etického řízení. Etický kodex. Podniková kultura a začleňování společenské a sociální odpovědnosti do strategie organizace.

8. STRATEGICKÉ ŘÍZENÍ OBECNĚ

Historický vývoj strategického managementu, pojem strategie, představitelé, vize, poslání, cíle, akční plány, Baumolův model firmy.

9. ZÁKLADNÍ STRATEGIE PODNIKU

Strategie dle: Portera, Kotlera, Ansoffa

10. ROZŠÍŘENÍ STRATEGIE PODNIKU

Strategie dle: Robinsona a Pearce, Jaucha a Gluecka, Milese a Snowa,

11. ZÁKLADNÍ ANALÝZY PODNIKU

PESTEL, Porterův model, BCG matice, SWOT, GE matice, Finanční analýza, Funkcionálních oblastí

12. BALANCED SCORECARD A KPI

BSC obecně, Perspektivy, Ukazatele, Scorecardy, Hlavní KPI pro řízení podniku

13. BUSINESS MODEL

Využití, výhody, stavební prvky, koncepty.

14. ZNALOSTNÍ MANAGEMENT A KOMPETENCE

Data, Informace, Znalosti, Dimenze znalostí, Znalostní zaměstnanci (algoritmické a heuristické pozice), kompetence a jejich vývoj, kompetenční modely, Národní soustava povolání.

15. ZAVEDENÍ A KONTROLA STRATEGIE

Faktory usnadňující zavedení, strategie jako dokument, procesy při zavedení, hodnocení strategie, predikce budoucího vývoje podnikatelského prostředí ČR, Inovace, Společenská odpovědnost firem

16. START-UP

Pojem, formy a způsoby podpory, proces start-up, strategie prodeje myšlenky, financování, Organizační struktura, vývojové fáze podniku: Greiner, Adizes, Miller a Friesen, Churfill.

17. VLIV MANAŽERA NA STRATEGII

Manažer x leader, Covey, Adair, vůdcovství, typy moci, autorita, manipulativní chování, Efektivní řízení času, Generace time-managementu, Cirkadiální rytmy, Eisenhowerův princip, zásady osobního rozvoje, prokrastinace

18. SPECIFIKA STRATEGICKÉHO ŘÍZENÍ MSP

Doporučené strategie, specifika, rodinné podnikání, nástupnictví, strategické modely

19. PODSTATA PROCESNÍHO ŘÍZENÍ

Vymezení základních pojmů. Charakteristika procesně řízených podniků. Rozdíl mezi funkčním a procesním řízením. Koncepte procesního řízení. Typy procesů.

20. PROCESNÍ MAPY A METODY MAPOVÁNÍ PROCESŮ

Principy procesního řízení. Procesní mapy. SIPOC. Dráhové diagramy. Procesní mapy v ARIS. EPC diagramy. Metoda 3P.

21. MONITOROVÁNÍ, ZLEPŠOVÁNÍ A ZAVÁDĚNÍ PROCESŮ

Procesní cyklus, úrovně výkonnosti procesů, procesní analýzy, KPI, principy procesního řízení, priority procesů, EFQM, CAF. Certifikace, controlling, audit, reporting.

22. LEADERSHIP A TÝMOVÁ PRÁCE S MOTIVACÍ

Podstata leadershipu, self-management, time-management, kompetence k vůdcovství a jejich rozvoj. Podstata týmu, koučování, princip 3 S, princip motivace.

Literatura:

- Cejthamr, V., & Dědina, J. (2010). *Management a organizační chování*. Praha: Grada Publishing.
- Dědina, J., & Odcházal, J. (2007). *Management a moderní organizování firmy*. Praha: Grada.
- Dytrt, Z. (2012). *Odpovědný management v podnikání*. Žilina: Georg.
- Hučka, M., Kislingerová, E., & Malý, M. (2011). *Vývojové tendence velkých podniků. Podniky 21. století*. Praha: C. H. Beck.
- Johnson, G., & Scholes, K. (2011). *Exploring Corporate Strategy*. London: Pearson Education.
- Smejkal, V., & Rais, K. (2013). *Řízení rizik ve firmách a jiných organizacích*. Praha: Grada.
- Wehrich, H., Cannice, M., & Koontz, H. (2013). *Management. A global, Innovative, and Entrepreneurial Perspective*. New Delhi: McGraw Hill.
- Zákon č. 90/2012 Sb. o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích)*.
- Zelený, Z. (2011). *Hledání vlastní cesty*. Praha: Computer Press.
- Armstrong, M. (2016). *Armstrong's handbook of strategic human resource management*. London ; Philadelphia ; New Delhi: Kogan Page Ltd.
- Kotler, P., & Kotler, M. (2013). *8 strategií růstu: jak ovládnout trh*. Brno: BizBooks.
- Osterwalder, A., Pigneur, Y., & Smith, A. (2012). *Tvorba business modelů: příručka pro vizionáře, inovátory a všechny, co se nebojí výzev*. Brno: BizBooks.
- Rothaermel, F. T. (2017). *Strategic management*. New York: McGraw-Hill Education.
- Souček, Z. (2015). *Strategie úspěšného podniku: symbióza kreativity a disciplíny*. Praha: C. H. Beck.
- Tyll, L. (2014). *Podniková strategie*. Praha: C. H. Beck.
- Horváth & Partners. (2002). *Balanced Scorecard v praxi*. Praha: Profess Consulting.
- Osterwalder, A., & Pigneur, Y. (2012). *Tvorba business modelů*. Brno: BizBooks.
- Parmenter, D. (2008). *Klíčové ukazatele výkonnosti: rozvíjení, implementování a využívání vítězných klíčových ukazatelů výkonnosti (KPI)*. Praha: Česká společnost pro jakost.
- Plamínek, J., & Fišer, R. (2005). *Řízení podle kompetencí*. Praha: Grada Publishing.

Rolínek, L. (2008). *Procesní management: vybrané aspekty*. České Budějovice: Jihočeská univerzita, Ekonomická fakulta.

Rolínek, L. (2003). *Teorie a praxe managementu*. České Budějovice: Jihočeská univerzita, Ekonomická fakulta.

Řepa, V. (2012). *Procesně řízená organizace*. Praha: Grada.

POVINNĚ VOLITELNÉ PŘEDMĚTY

Předmět SZZ: Kvantitativní metody v ekonomii (KMI/SZKER), verze 3

(KMI – STATE/KSTAE Statistika pro ekonomy, KMI – RM/KRM Rozhodovací modely)

Navazující magisterský studijní program N6208

Studijní obor: Řízení a ekonomika podniku

1. Regresní analýza a korelační analýza – základní principy. Problematika volby správného regresního modelu. Korelační analýza. Tvary korelačního pole. Interpretace korelačních koeficientů.
2. Jednoduchá regrese lineární a polynomičká. Metoda nejmenších čtverců základní princip a odvození vzorců. Mnohonásobná regrese. Odhady parametrů regresních modelů.
3. Interpretace regresních koeficientů. Interpolace a predikce na základě regresních modelů. Konfidenční intervaly (předpovědní a spolehlivostní)
4. Významnost regresního modelu jako celku. Významnost jednotlivých regresních složek modelu. Míry vhodnosti regresních modelů. Zjednodušování modelu.
5. Software pro analýzu dat – přehled, programovací prostředí R, typy datových objektů, import export dat, indexace, základní zpracování, grafika, generování pseudonáhodných čísel princip, metoda inverzní transformace princip, akceptační – rejekční metoda princip, grafické posouzení generátorů pseudonáhodných čísel, rozdělení v R
6. Testování statistických hypotéz – obecný postup a principy, chyby I a II druhu, vybrané parametrické a neparametrické testy (např.: t-testy, znaménkový test, test na shodu absolutních četností, atd...),
7. Normalita a její ověřování, Shapirův-Wilkův test, Kolmogorovův-Smirnovův test, Test dobré shody, grafické pomůcky k ověření normality, konstrukce QQ grafu, histogram
8. Logistická regrese, zobecněné lineární modely, logitová transformace, princip metody maximální věrohodnosti, interpretace výsledných regresních koeficientů, analýza deviance
9. Základní zpracování kategoriálních dat, třídění a popisné statistiky, frekvenční analýza, Nezávislost - princip, konstrukce kontingenčních tabulek, testy nezávislosti v kontingenčních tabulkách, Pearsonova rezidua, Test homogenity multinomických rozdělení, McNemarův test, Koeficienty asociace, vizualizace kategoriálních dat,
10. Základní charakteristiky matice dat, míry nepodobnosti, metriky, metody shlukové analýzy – principy (aglomerativní, divizivní), principy základních algoritmů pro hierarchické shlukování, dendrogram a způsob jeho čtení, heuristický přístup ke stanovení počtu shluků – tržních segmentů

11. Vyjádření užitku – relace preference a indiference, vyjádření preferencí rozhodovatele, tranzitivita této relace, ordinální a kardinální užitkové funkce, základní předpoklady pro užitkovou funkci, celkový a mezní užitek
12. Užitková funkce za rizika – konstrukce užitkové funkce za rizika, parametrické vyjádření a odhady parametrů této funkce, využití této funkce v rozhodovacích úlohách
13. Rozhodování za nejistoty a za rizika – základní pojmy, konstrukce rozhodovací matice, základní přístupy k rozhodování za rizika a nejistoty, analýza citlivosti pro Bayesovo pravidlo, analýza citlivosti pro Hurwitzovo pravidlo
14. Využití inverzní pravděpodobnosti v rozhodování – podmíněná pravděpodobnost, Bayesův vzorec úplné pravděpodobnosti, Bayesův vzorec inverzní pravděpodobnosti a jeho využití v teorii rozhodování (aplikace v případě využití experimentů)
15. Rozhodování s experimentem – apriorní a aposteriorní pravděpodobnosti, příklady možných experimentů, cena dokonalé informace, cena experimentu, rozhodovací stromy a jejich využití
16. Markowitzův model optimalizace portfolia – cíle a možnosti využití modelu, konstrukce modelu a princip výpočtu, nalezení optimální investiční strategie, investiční strategie s minimálním rizikem, vyvážená investiční strategie, optimalizace portfolia s využitím scénářů
17. Základní pojmy z teorie her – hráč, konflikt, výplatní matice, jednomaticové hry – hry s nulovým nebo konstantním součtem - příklady, dvoumaticové hry – hry s nekonstantním součtem - příklady, spravedlivá hra, racionální hráč, ryzí a smíšené strategie
18. Jednomaticové hry – hry hrané proti přírodě, hry dvou racionálních hráčů, sedlový bod, existence optimální ryzí strategie, grafické řešení jednomaticových her, využití lineárního programování
19. Dvoumaticové hry – existence Nashova rovnovážného bodu, dominantní strategie, věžňovo dilema a jiné paradoxy
20. Modely oligopolů z hlediska teorie her – Cournotův model, Stackelbergerův model – základní principy a předpoklady modelů a nalezení optimální strategie

Literatura:

- HENDL, J. *Přehled statistických metod zpracování dat: analýza a metaanalýza dat*. Praha, Portál, 2004.
- MRKVIČKA, T., PETRÁŠKOVÁ, V.: *Úvod do statistiky*, Jihočeská univerzita, České Budějovice, 2006.
- ANDĚL, J. *Matematika náhody*. Praha: Matfyzpress, 2003, 2003.
- ANDĚL, J. *Statistické metody*. Praha: Matfyzpress, 2003. ISBN 80-86732-08-8.

- ČERMÁKOVÁ, A., Střeleček. *Statistika I*. JU v Českých Budějovicích, 2005.
- MELOUN, M., MILITKÝ J. *Zpracování experimentálních dat*. Praha: Plus, 1994.
- FOX J. *An R and S-Plus Companion to Applied Regression*. USA: Sage Publications, Thousand Oaks, CA, 2002.
- EVERITT B. S. *An R and S-Plus Companion to Multivariate Analysis*. Springer, 2005.
- SIMONOFF, J. S. *Analyzing Categorical Data*. New York: Springer, 2003. ISBN 0-387-00749-0.
- MAINDONALD, J., BRAUN, J. *Data Analysis and Graphics Using R*. Cambridge University Press, 2003.
- DALGAARD P. *Introductory Statistics with R*. Springer, 2002.
- FARAWAY, J. *Linear Models with R*. Boca Raton : Chapman & Hall/CRC, FL, 2004.
- VENABLES, W., N., RIPLEY, B. D. *Modern Applied Statistics with S*. New York: 4th ed, 2002
- HEIBERGER, R. M., HOLLAND, B. *Statistical Analysis and Data Display: An Intermediate Course with Examples in S-Plus, R, and SAS*. Springer Texts in Statistics. Springer, 2004.
- NEWBOLD, P., CLARLSON, W., THORNE, B. *Statistics for Business and Economics*. Prentice Hall, 2010. ISBN 10:0-13-507248-4.
- FRIEBELOVÁ, J.; KLICNAROVÁ, J. *Rozhodovací modely pro ekonomy*. [skripta]. České Budějovice: Jihočeský univerzita v Českých Budějovicích, 2007.
- PITEL, J. a kol. *Ekonomicko-matematické metody*. Bratislava, Příroda, 1988.
- HILLIER F. S., LIEBERMAN G. J. *Introduction to Operations Research*. New York: McGraw-Hill, 2010. ISBN 978-007-132483-0.
- GROS, I. *Kvantitativní metody v manažerském rozhodování*. Praha: Grada Publishing, 2003. ISBN 80-247-0421-8.
- VANĚČKOVÁ, E. *Rozhodovací modely II*. ZF JU České Budějovice, 1998.
- MAŇAS, M. *Teorie her a její aplikace*. Praha, SNTL, 1991.

Předmět SZZ: Řízení změn (KŘE/SZRZM), verze 3

(KŘE – RKV/KRKV Řízení kvality, KŘE – RZM/KRZM Řízení změn)

Navazující magisterský studijní program N6208

Studijní obor: Řízení a ekonomika podniku

1. VÝZNAM KVALITY
Význam kvality pro konkurenceschopnost podniku, kvalita výrobku, služby, procesu, významné osobnosti spojené s vývojem řízení kvality
2. KONCEPCE A PRINCIPY MANAGEMENTU KVALITY
Koncepce podnikových standardů, Koncepce norem ISO, Koncepce TQM, principy managementu kvality
3. KONCEPCE MANAGEMENTU KVALITY NA BÁZI NOREM ISO
Normy ISO 9000, 9001, 9004
4. KONCEPCE MANAGEMENTU KVALITY NA BÁZI TQM
Zásady TQM, EFQM Model excellence, Model CAF
5. VRCHOLOVÉ VEDENÍ V SYSTÉMECH KVALITY
Podniková kultura, politika a cíle kvality, odpovědnosti a pravomoci v systémech managementu kvality, dokumentace
6. EKONOMIKA KVALITY
Výdaje na kvalitu u výrobce a uživatele
7. KVALITA V PŘEDVÝROBNÍCH ETAPÁCH
Metoda QFD, Přezkoumání návrhu, metoda FMEA
8. KVALITA VE VÝROBĚ
Kvalita vztahů s dodavateli, Systém JIT, Systém TPM
9. KVALITA V POVÝROBNÍCH ETAPÁCH
Reklamace, spokojenost zákazníků
10. LIDSKÝ FAKTOR V SYSTÉMECH KVALITY
Výchova zaměstnanců, týmová práce
11. METODY ZLEPŠOVÁNÍ KVALITY
Kaizen, PDCA, Quality Journal, 8DReport
12. AUDITY
ISO 19011, typy auditů, požadavky na auditora

13. ENVIRONMENTÁLNÍ SYSTÉMY ŘÍZENÍ

Státní politika životního prostředí, EMS, Systémy managementu bezpečnosti a ochrany zdraví při práci

14. ÚVOD DO ŘÍZENÍ ZMĚN

Pojmy změna a řízení změn, řeka života, výhody a nevýhody provádění změn, přístupy ke změnám, řízení změn v kontextu managementu, cíl změny, úspěch organizace, 7S, EFQM model.

15. ZMĚNY V ŘÍZENÍ ORGANIZACÍ

Industriální a znalostní společnost, funkční a procesní management, spjité a turbulentní okolí, vývoj managementu změn, významní představitelé, změny v řízení organizací (v okolí, filozofii, dynamice poznání, úloze, řešení problémů, světě práce, pojetí výroby, organizační architektuře, strategickém řízení, informovanosti).

16. PŘÍČINY A DRUHY ZMĚN

Příklady změn v organizaci, důvody pro změny, příčiny změny, co změnit a nezměnit, lídr změny, druhy změn (dle přínosu, velikosti, přístupu, způsobu vyjádření).

17. PROCES ŘÍZENÍ ZMĚN

Obecné pojetí procesu změn, určení potřeby změny, bifurkační bod a vzorec změny, příprava a realizace změny, přijetí a stabilizace změny, účastníci změny, komunikace změny.

18. MODELOVÁNÍ ŘÍZENÝCH ZMĚN

Lewinův model, fáze rozmrazení, síly změny, intervenční strategie, reakce lidí na změny, odpor vůči změnám, metody zajištění akceptace změny, fáze zamrazení, Kotterův model změny.

19. ŘÍZENÍ STRATEGICKÉ ZMĚNY

Fáze řízení strategické změny, charakteristiky strategie, změna strategie, strategie k dosažení změny, etapy implementace strategické změny, předpoklady úspěchu strategické změny, rizika implementace, strategická mezera.

20. NÁSTROJE ŘÍZENÍ ZMĚN

Nástroje formulace strategické změny, nástroje implementace strategické změny, nástroje kvality a zlepšování.

21. ŘÍZENÍ RIZIK

Pojmy riziko a řízení rizik, druhy rizik, proces řízení rizik, metody analýzy rizik, hodnocení rizik, přístupy k riziku, metody snižování rizika.

22. KRIZOVÉ ŘÍZENÍ

Pojmy krize a krizový management, cíle a funkce krizového řízení, druhy krizí, proces krizového řízení, krizový manažer, krizový plán, vývojové krize organizace, krizový management ve veřejném zájmu, krizová komunikace.

23. ŘÍZENÍ INOVACÍ

Pojmy inovace a inovační management, typy inovací, měření inovace, inovační proces.

Literatura:

Bednářová, D. (2013). *Řízení kvality*. České Budějovice: Ekonomická fakulta.

Imai, M. (2004). *Kaizen metoda, jak zavést úspornější a flexibilnější výrobu v podniku*. Brno: Computer Press.

Liker, J. K. (2008). *Jak to dělá Toyota*. Praha: Management Press.

Nenadál, J., Noskievičová, D., Petříková, R., Plura, J., & Tošenovský, J. (2008). *Moderní management jakosti, principy, postupy, metody*. Praha: Management Press.

Veber, J. (2006). *Management kvality, environmentu a bezpečnosti práce*. Praha: Management Press.

Veber, J. (2002). *Řízení jakosti a ochrana spotřebitele*. Praha: Grada Publishing.

Norma ČSN EN ISO 9001:2008. 2010. *Systémy managementu kvality – Požadavky*. Praha: Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.

Řehoř, P. (2016). *Řízení změn*. České Budějovice: Ekonomická fakulta.

Kotter, J. P. (2008). *Vedení procesu změny*. Praha: Management Press.

Kubíčková, L., & Rais, K. (2012). *Řízení změn ve firmách a jiných organizacích*. Praha: Grada.

Veber, J. (2009). *Management: základy, moderní manažerské přístupy, výkonnost a prosperita*. Praha: Management Press.